

Tale om nogen Begrændsning af Skifteforvalterens Myndighed. Jeg maa opfatte Forholdet saaledes, at saa vil Skifteforvalteren netop komme til i en langt større Udstrækning end hidtil at benytte den Myndighed, han har; thi det kan vel være, at de Misligheder, der finde Sted, endnu maa betegnes som Undtagelser; men de ere virkelig ved at udville sig til at blive Regel, og under saadanne Forhold maa Skifteforvalteren have den mest udstrakte Myndighed. Det forekommer mig, at Lovforslaget ligesom udspringer af en human Opfattelse, naar det vil gjøre gjældende, at der ikke skal finde nogen saadan absolut Afgjorelse som hidtil Sted. Forholdet vil blive det, at, naar en Majoritet, der er Majoritet baade med Hensyn til Antal eller Vægt, har fattet en Beslutning, skal Skifteforvalterens Myndighed være begrændset. Det er i Humanitetens Aand, at dette Forslag foreligger, og derfor har jeg virkelig troet, at de ærede Medlemmer, som have modsat sig Forslaget, vilde have haadt en ganske anden Opfattelse deraf.

Clausager: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion meget, da jeg vel forud kan tænke mig, hvilken Skjæbne Lovforslaget vil faae; men jeg skal dog gjøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der ere fremkomne. Det ærede andet kongevalgte Medlem (Uising) mente, at, hvis dette Forslag forkastedes, vilde det bidrage til at sætte Konkursloven i Misikredit. Sa, det er jo ganske vist en Opfattelse, der er ikke lidt forskjellig fra min. At Konkursloven derved skulde blive sat i Misikredit, kan jeg ikke antage; men jeg kan, som den ærede Ordfører (Schlegel) sagde, nok forstaa, at en Del Sagførere ønske en saadan Bestemmelse indført i Loven, og jeg vil derfor efter mit Syn paa Sagen snarere vende det ærede Medlems Udtalelse om og sige i Stedet for, at jeg tror nok, at adskillige af de Herrer frygte, at dets Ikke-Betragtelse vil sætte Sagførersstanden i Misikredit. Men lad saa være, at der i denne Stand som i enhver anden er visse uheldige Subjekter, saa maa man dog ikke forme en Lov, for at holde den Slags Folk ude. Imod dem maa efterhaanden Befolkningen saa vel som de Naagjældendes Kollegers sunde Dømmeme og Paavirken i det Hele være det bedste Middel. Det samme ærede Medlem kom tilbage til en Uttring af det første Medlem for 8de Kredts (Lomborg) fra Sagens 1ste Behandling her i Salen. Det kongevalgte Medlem (Uising) sagde nemlig i Dag, at det forekom ham at være en ganske løjerlig Udtalelse, at dette Lovforslag paa en Maade skulde stride imod folkelige Principer. Jeg er selvfølgelig ikke kaldet til at forsvare Udtrykt, der ere brugte af andre ærede Medlemmer; men da jeg har Ordet, skal jeg dog tillade mig at sige, at det ganske vist forekommer mig, at, naar man ikke saa sjældent, i alt Fald ude om-

kring, saavel i Tale som i Skrift hører Anstuelser og Bemærkninger blive fremsatte om, at de Mænd i Statssamfundet i det Hele, som svare mest saavel til Stat som til Kommune, burde følgerigtigt ogsaa have en større Indflydelse end deres mindre heldigt stillede Medborgere, som kun svare ganske lidt i Forhold til de Store, saa kan man vel egentlig nok være en lille Smule beføjet til at anvende det Udtryk, som jeg nævnte, at det ærede første Medlem for 8de Kredts (Lomborg) brugte under Sagens 1ste Behandling. Det er ikke saa ganske lært, om Befolkningen som Helhed kommer til at blive lidt angstelig, naar den ser, hvorledes der Tid efter anden bliver rokket ved de Bestemmelser og Principer, der hidtil have været ansete som selvfølgerige. — Til den 1ste Landsthingsmand for 10de Kredts (Sejsen) skal jeg sige, at, naar han henviste mig til, at jeg vilde kunne faae klare og tydelige Beviser angaaende de omtalte Misbrug fra mange forskjellige Jurisdiktioner, saa er det for saa vidt Stabe, at den ærede Sagførersforening ikke har faaet adskillige af disse Beviser medtagne i sin Henvendelse til Justitsministeren. Det kunde jo maasse noget have forandret min Opfattelse og ogsaa de Herrer, der i denne Sag have været enige med mig. Men da der ikke foreligger tydelige og klare Beviser, men kun Hentydninger til, at Dette og Hint kan finde Sted og maasse vil finde hyppigere Sted i Fremtiden, har jeg ikke kunnet føle mig forpligtet til nu at gaa med til en Forandring som den, der er foreslaaet. Jeg skal forøvrigt bemærke, at, naar Talen er om, at der foreligger saadanne Misbrug, ligger det i Skifteforvalterens Haand at træffe Dispositioner imod dem og afværge, at en Sagfører af den nævnte Befæffenhed bliver valgt til Kurator. Naar Skifteforvalteren ser, at der finder Misbrug Sted, er det jo hans Pligt at træde op, og jeg nævner ingen Betænkelighed ved at lægge denne Myndighed i hans Haand; thi det maa jo indrømmes, at om der end maasse kan findes Undtagelsestilfælde, er der i det Hele ingen Fare for, at Skifteforvalterne ikke skulde være baade hæderlige og besindige Folk, som ville vide at hævde deres Stilling paa en rigtig Maade. At der ogsaa fra Skifteforvalterens Side kan gjøre sig personlige Hensyn gjældende i den ene eller anden Retning, kan jo ikke benegtes; men jeg tror, at dette vil være rene Undtagelsestilfælde, og jeg siger, at man i Skifteforvalterens Net til at optræde har et Værn imod de Misbrug, der kunde gjøres af den omhandlede Bestemmelse i § 66. Til den sidste ærede Taler skal jeg kun sige, at, naar han paa ingen Maade kunde forstaa, at jeg kunde have i Sindet at indskrænke den Skifteforvalteren tillagte Myndighed, uden at foretage den Forandring, der er tilsigtet i Lovforslaget, saa er det dog ikke saa vanskeligt at forstaa. Jeg sagde udtryffeligt, at jeg kunde være gaaet med til at have denne